

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convvlvio Calvmniarvm Vlrichi Veleni Minhonensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse cauillatur**

Fisher, John

Antwerpiae, 1522

Responsio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

Petrū fuisse Romę primū Pontificē, neutiq; eēt inter histori
cos discordia tanta,

RESPONSIO.

CVi calumniae respondemus, q; ad hunc modū plurima
q; ab historicis tradita s; int & sane q; verissima, facilli-
mē tñ falsa esse cōuinceremus, quisi nihil apud histori-
cos desideret magis, q; tpm cōcordia. Facile quiuis tametū In temporū suō
circūspectissim⁹ fuerit, labi tñ potest in temporē supputatio pputatiōe variā
ne. Quæ res, vt de pphanis historijs taceā, in sacris abunde etas nō modica
cōspici potest. Nā q; q̄tūiis arte supputandi fuerit exactissi-
mus) hebræorę historias ac latinorę cōquadribit? Nā vt exē-
pli grānōnihil afferā LXX, interpretes haud paucos ānoꝝ
centenarios, supra yitatē hæbraicā accumularūt, quēadmo-
dū lectori cuiuis facile pspicuū erit. Sic em̄ Genesīs, xi, legit
iuxta yitatē hebraycā, vixit Arphaxat xxxv, annis, & genu-
it Sale, quū tñ in Septuaginta, sic habeat. Arphaxat centum
triginta quinq; annorę, genuit Chaynan. Chaynan yō, cētū
triginta annorę, genuit Sale. Ecce hebræis inter Arphaxat Lxx, interpre,
& Sale, triginta qnq; anni dūtaxat interponūt. At his, inf
pretes septuaginta (q; latini sequūtur) adiacerūt ducētos tri-
ginta. Sed neq; Sale genitū ab Arphaxat tradūt, sed a Chay-
nan, & Chaynan ab Arphaxat. Quib⁹ & Lucas in euange-
lio subscribit, vt Lucæ tertio videre licet. Nec hoc loco solū
ita variatū est, sed i alijs plærifq; vt in gñatione Enos ex Seth
in gñatione Malalehel ex Chaynan, & in gñatione Iared ex
Malalehel. Et q;q tāta legatur in annorę numeris discrepātia
nemo tñ orthodoxus de historię yitatē secū animo vacillat. Danielis ebdo,
Ad hæc, quis vnq; locū de Septuaginta Hieronymus
bus sic explicuit, vt cū ihs tpibus (quæ ceteri digesserunt) con-
gruere faciat. Videre licet apud Hieronymū, q; varie suda-
tū in hoc negocio sit a plurib⁹, qui tñ inter se mire dissident.
Recenset em̄ in cōmentarijs apud Danielē, quid Africān⁹,
egregius temporę scriptor, hac de re senserit, quid Eusebius
pamphili iuxta triphariā opinionē differuerit, quid Hippo-
litus, quid Appolinarius, quid Clemens, quid Origenes, qd
Tertullianus, quid demum ipsi Iudæi doceant. Nec isti mo- Tertullianus,
do, verumetiam recentiores inter se plurimum disperant.

Hebræorum et
Latinorū in tē-
porū supputa-
tiōe discordia.
Geneleos, xi,

Lucæ, iij,

Danielis ebdo,

Hieronymus

Africanus
Eusebi⁹ paph,
Hyppolitus
Appolinarius,
Clemens.
Origenes.

Lyrensis
Burgenſis
Annus.

Opinonū vari
etas in ſupputā
do tēpore paſſi
onis Christi.

Tertullianus

Appolinarius,

Lactantius,
Oroſius,

Ignatius,

Chrisotomus,

Beda,

Augustinus,

Pugnat em̄ cū Lyra Burgenſis, & ab utrisq; diſſentit Annus. Et quāq; iſti ſic inter ſe diſgladiantur, danielē tamē oēs, vera ſcripſiſſe nihil hæſitamus. Deniq; christū iſpum ſeruato rē noſtrum, nec mortem pro nobis obiſſe credemus, ſi diuerfa ſcriptorum ſupputatio, ſententiæq; diſcorſ eius rei fidem nobis auferre poſſit. Nam & inter graues autores, nec parua quidem eſt hac de re contruuerlia, Quidā enim anno tri-geſimo christū paſſum affiſmāt, alij tri-geſimo ſecūdo alij tri-geſimo tertio, complures tri-geſimo quarto, nonnulli deniq; quadra-geſimo ſexto.

TERTULLIANVS primū in eo libro (quē aduersus iudeos ſcribit) afferit, christum anno Tiberij Cæſaris decimo quinto fuille paſſum, hoc eſt, qui un annos haberet ille quaſi. xxx. Idē ſentit & APPOLINARIUS autore Hieroni mo ſuper danielē.

Conuenit & LACTANTIVS, atq; paulus Orosius, oēs hi decimo quinto Tiberij, Christū afferunt fuille paſſum IGNACIVS autem et ipſe cotemporaneus apolloſis, christum, qui un eſſet annorū trīginta, fuille baptiſatū putat, & treiſānos vltra docuiſſe. Sic em̄ in ep̄la ad Trallianos ſcribit Trīginta annos agens christus, baptizatus eſta ioāne, & tribus annis prædicauit euangeliū.

Cui ſubſcribit itē CHRISOTOMVS, homilia decima ſuper Math, his verbis. Poſt trīginta annos christus ielus ve nit ad baptiſmū, legem veterem ſoluturus Qz ſi cōpletis annis. xxx. veneſit ad baptiſmū, iā oportet, vt tri-geſimo qua- to, aut quinto, crucē ſit perpeſſus.

BEDA tamē & in exordio tri-geſimi anni baptiſatū ſuppu-tat, ac deinde ſupra trīginta, vixiſſe treiſ annos cum trib⁹ mē ſibus. Sic enim libro de temporibus ca. xlviij, ſcribit. Habet enim, ni fallor, ecclesiæ fides, dñm in carne paulo plus quā tri-geſita treiſ annos vixiſſe.

AVGVSTINVS vero, & qui cum eo ſentient, opinātur christū in exordio anni tri-geſimi baptiſatū fuille, & āno ſab inde tertio, fuille paſſum. Sed & idem Auguſtinus libro de doctriña christiana ſecundo, ſcribit, q̄ ignorantia conſula-tus, quo natus, vel quo paſſus eſt christus, non nullos coegit

errare, ut putaret quadraginta sex annorum aetate passum il-
lum fuisse, iuxta numerum annorum quibus aedificatus erat tem-
plum, quod & dominici corporis imaginem tenet. Ecce quanta sit
opinonum varietas, in supputando tempore necis christi, ut nihil
mirum sit, si de morte Petri fuerit ab autoribus variatum. Cae-
terum quodque inter scriptores tanta sit controversia, nemo tamquam ob
haec negat Christum per nos obiisse, nec super huius rei fide tre-
pidat quo usum. Quod & similiter de Petri pontificatu Ro-
mam gesto, par est omnino sentiamur. Quum enim ex tot scri-
ptoribus nemo unquam aut scripsiterit, aut senserit contrarium
quoniam Petrus Romam fuisset, sed oes id concorditer afferant,
& quod Romam federit annos plurimos, impudentissimum erit,
ut (si) qua fuerit inter eos pro anno supputatione discor-
dia) quisque ob ea ratione ausus affirmare, Petrum nunquam accessi-
sse Romam. Et haec pro calumnia prima confutanda, sufficiunt.

Ignorantia co-
sulatus quo na-
tus, vel quo pa-
sus est Christus?
nonnullos coe-
git errare.

SECUNDA PERSVASIO.

PETRUM Romam venisse in exordio vel secundo, vel
quarto imperij Caesaris Claudii, hoc est octavo, nono vel
undecimo post passionem Christi anno dicentes, eorum impre-
mis refellit opinio, qui Petrum in oriente quinque, vel secundum
alios, septem annis sese continuisse, tandem Antiochiam di-
uisientem, septem annis in episcopalium sede re sedisse, & in Pon-
to, Galatia, Bithynia, ac circuicentibus Asiae provinciis ali-
qua moram eum fecisse adstruunt. Non enim, si id verum esset,
Romam venire nisi post quatuordecim, aut quindecim an-
nos, hoc est septimo, vel octavo Claudij anno potuisset.
Quibus patrocinatur gestor Apostolicorum scriptor Lucas
ca. xv. Controversia enim inter quodcumque de haeresi phariseorum
ex una, & Paulum ac Barnabam ex altera parte, de circuncisione,
observationeque legalium habita, eas ob res discussiendas, in
Hierusalem illi descendenterunt. Et factum est consilium Aposto-
lorum, & seniorum, inter quos Petro primae loquendi porrecte sunt
potes, quanquam Iacobi Hierosolymitanorum presbyteri senten-
tiae oes tandem subscripterint, eiusque approbauerint oratum
cula. Quae res manifestat Petrum nondum Romanum diuertere

B